

Po pierwsze, nie jest dopuszczalne wyłączenie stosowania procedury szczególnej względem podatników, którzy korzystają z usług podróży dla celów swoich przedsiębiorstw. Trybunał sprawiedliwości już swoim wyrokiem z dnia 26 września 2013 r. w sprawie C-189/11⁽²⁾, Komisja/Hiszpania stwierdził, że procedura szczególna podlega stosowaniu nie tylko względem usług świadczonych na rzecz prywatnych konsumentów, lecz również względem usług świadczonych na rzecz przedsiębiorstw będących podatnikami. Państwa członkowskie nie dysponują prawem ograniczenia procedury do pierwszej kategorii podmiotów.

Po drugie, przewidziana w niemieckich przepisach dotyczących podatku od wartości dodanej metoda obliczania podatku jest niezgodna z dyrektywą 2006/112/WE. Zgodnie z art. 73 oraz 306 – 310 tego aktu podstawę obliczenia podatku należy ustalić w sposób oddzielny dla każdej podróży. Niemieckie przepisy zezwalają natomiast na ryczałtowe obliczenie marży handlowej w odniesieniu do „kategorii usług” wzgl. w odniesieniu do podróży w pewnym okresie. Trybunał również stwierdził w ww. wyroku, że takie określenie w sposób ogólny nie odpowiada wspólnemu systemowi podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:587

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-310/15, European Union Copper Task Force/Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 lipca 2016 r. przez European Union Copper Task Force

(Sprawa C-384/16 P)

(2016/C 314/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Union Copper Task Force (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, abogadas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia trzeciej izby Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-310/15, European Union Copper Task Force/Komisja Europejska;
- stwierdzenie dopuszczalności wniesionej przez European Union Copper Task Force skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/408;
- odesłanie sprawy do Sądu w celu wydania wyroku;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył prawo, uznając, że rozporządzenie wykonawcze 2015/408⁽¹⁾ jest aktem regulacyjnym, który obejmuje środki wykonawcze w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.
2. Sąd naruszył prawo, uznając, że odrzucenie skargi EUCuTF nie narusza prawa tego podmiotu i jego członków do skutecznej ochrony sądowej.

3. Sąd naruszył prawo, uznając, że rozporządzenie wykonawcze 2015/408 nie dotyczy indywidualnie EUCuTF ani członków tego podmiotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia (Dz.U. L 67, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2016 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-388/16)

(2016/C 314/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie C-576/13 ⁽¹⁾ Komisja/Królestwo Hiszpanii dotyczącego uchybienia przez Królestwo Hiszpanii zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 TFUE, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 260 TFUE;
- Nakazanie Królestwu Hiszpanii zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wymiarze dziennym w kwocie 134 107,2 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku C-576/13 począwszy od dnia, w którym zostanie ogłoszony wyrok w niniejszej sprawie, do dnia pełnego wykonania wyroku C-576/13;
- Zasądzenie od Królestwa Hiszpanii na rzecz Komisji ryczałtu w wysokości wynikającej z pomnożenia stawki dziennej wynoszącej 27 522 EUR przez liczbę dni istnienia naruszenia, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-576/13 do
- dnia przyjęcia przez Królestwo Hiszpanii środków koniecznych do wykonania wyroku C-576/13, jeśli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że przyjęcie tych środków nastąpiło przed wydaniem wyroku w niniejszej sprawie;
- dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, jeśli wyrok w sprawie C-576/13 nie zostanie w pełni wykonany przed tym dniem;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii nie przyjęło środków koniecznych w celu zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie C-576/13, Komisja/Królestwo Hiszpanii.

⁽¹⁾ EU: C:2014:2430